

PRENUMERATA:

Rocznie	6
Półrocznie	3
Kwartalnie	1 50
Miesięcznie	50
w KRÓLESTWIE i CESARSTWIE:	
Rocznie	8
Półrocznie	4
Kwartalnie	2

Prenumeratę na „Dziennik Łódzki” w Warszawie przyjmuje skład Henryka Hirsfelda, przy ulicy Mazowieckiej, Nr. 16, wprost Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego. Tamże nabywać można pojedyncze numery Dziennika.

Cena pojedynczego numeru 5 kop.

KALENDARZYK.

Dziś: Janka Bożego.
Jutro: Franciszki Wd.
Wschód słońca o godz. 6 min. 48. Zachód o godz. 5 min. 36.
Długość dnia godz. 10 min. 48. Przybyło dnia godz. 5 min. 3.

Biuro Redakcyi i Administracyi

ulica Piotrkowska, hotel Hamburgski Nr. 273.

Adres telegraficzny:

„DZIENNIK” ŁÓDŹ.

Ogłoszenia przyjmowane są: w Administracyi „Dziennika” oraz w Biurach Ogłoszeń Rajchmana i Brendlera w Warszawie i w Łodzi.

R. kopiszy nadesłane bez zastrzeżenia — nie będą zwracane.

CENA OGŁOSZEŃ:

Za jeden wiersz pitem lub za jego miejsce 8 kop., z uszupławem w razie częściej powtarzających się albo większych ogłoszeń odpowiedniego rabatu.

Nekrologi za każdy wiersz 10 kop.

Reklamy: za każdy wiersz 12 kop.

Stale 3 wierszowe ogłoszenia adresowe po ra. 2 miesięcznie.

Od należności przewyższających 10 ra. uszupławo dodatkowe ogólne 5%.

DZIENNIK ŁÓDZKI

pismo przemysłowe, handlowe i literackie.

BULETYN TYGODNIOWY
WYWOZU WYROBÓW ŁÓDZKICH

—o—

W ubiegłym tygodniu sprawozdawczym od dnia 1 do 7 stycznia włącznie, wywieziono głównych wyrobów łódzkich:

- 1) przędzy w komunikacji kraj. 863 pud.
- 2) „ „ do Cesarstwa „ 2,804 „
- 3) tkanin w komunikacji kraj. 4,543 „
- 4) „ „ do Cesarstwa „ 19,310 „

W roku przeszłym od dnia 2 do 8 stycznia wywóz wynosił:

- 1) przędzy w komunikacji kraj. 708 pud.
- 2) „ „ do Cesarstwa „ 3,243 „
- 3) tkanin w komunikacji kraj. 6,716 „
- 4) „ „ do Cesarstwa „ 11,943 „

Ruch finansowy
w roku 1887.

—o—

I.

W styczniowym zeszycie „Journala des Économistes”, Artur Rafałowicz rozstraca następujący obraz stosunków finansowych w roku ubiegłym:

Gdyby ucieliśmy alarmy półrządowej prasy niemieckiej i austriackiej, gdyby ci dziennikarze przestali uprawiać wielką politykę europejską, można by się spodziewać poprawy interesów w roku rozpoczynającym. Grunt jest wyrównany na bardzo wielu punktach; gromadzą się objawy świadczące o możliwości polepszenia. Niestety, potrzeby wielkiej polityki wielokrotnie powstrzymały wzrost ekonomiczny, handlowy i finansowy w roku 1887. W celach wyborczych ogół był terroryzowany na początku roku; potrząsano widmem napadu francuskiego, ażeby wydrzeć głosy wyborcom reichstagu, którzy otrzymali, jako wynagrodzenie, większe ciężary skarbowe i wojskowe, większe podatki pośrednie, dla wchodowe od głównych środków żywności, od żyta dającego chleb ubogim. Po kilku

miesiącach wypoczynku półrządowcy berlińscy przypuścili szturm na finanse Rosyi, do których skonsolidowania przyczyniła się Seehandlung w roku 1884. Nakoniec w miesiącu grudniu rozległa się wrzawa straszliwa, przeznaczona na to, aby pokonać ościężałość Austrii, zbyt ubogiej i zbyt nieskorej do utopienia milionów w uzbrojeniach jałowych, aby przeprowadzić nowe prawo wojskowe, wreszcie, aby okazać niezadowolenie z powodu ogólności i oziębienia się polityki ruskiej. Wczasy gdy na giełdach potrącono głowy, dyplomaci i ludzie dobrze poinformowani zachowali krew zimną i nie wierzyli w bliskość starcia europejskiego. Szerzenie trwogi pomiędzy kapitalistami stało się środkiem rządu; te manewry były uwiecznione powodzeniem, lecz ze szkodą dla pomyślności ogółu. Pomimo to wszystko, powrócił ożywienie; dochody dróg żelaznych poprawiły się prawie we wszystkich państwach. Sieć dróg żelaznych francuskich osiągnęła w roku 1887 więcej o 22 mil. franków; podobne zjawisko stwierdzono w Niemczech i w Austrii. Dla całej sieci ruskiej, za pierwsze dziewięć miesięcy, powiększenie dochodów wynosi dziewięć odst. W Stanach Zjednoczonych, na 73 liniach, dochody powiększyły się o 13%.

W handlu zewnętrznym również wystąpiły objawy pomyślniejsze. Wielka Brytania osiągnęła następujące rezultaty od dnia 1 stycznia do 30 listopada, wyrażone w tysiącach funtów sterlingów:

	Przywóz	Wywóz pro- dukt. angiel. i irlandzkich	Wywóz pro- dukt. zagre- bnych	Wywóz cał. — kowity
1887	327,761	201,012	53,893	254,906
1886	318,453	195,310	51,563	246,873
	+9,308	+5,703	+2,330	+8,033

Dwie trzecie przewozy przywozu dała wełna i bawełna, które wywieziono napowrót za granicę w stanie surowym; handel przewozowy na Anglię podniósł się w porównaniu z rokiem 1886. Połowę przewozy wywozu produktów krajowych, do

starczyły metale surowe, obrabione i machiny. Przemysł żelazny i stalowy rozwinął większą działalność. Przeważna część tego powiększenia wywozu skierowała się do stanów Zjednoczonych a wiadomo, jaką doniosłość posiada wielki rynek zbytu w Ameryce północnej dla wytwórstwa europejskiego wogóle.

We Francyi, za całe jedenaście pierwszych miesięcy roku 1887 ruch handlowy wykazuje powiększenie o 39 milionów na przywozie i o 46 milionów na wywozie, w porównaniu z rokiem 1886. Stosunki handlowe poprawiły się we Francyi mniej niż w Anglii. W Rosyi wywóz, pobudzony spadkiem kursu rublowego, rozwinął się ogromnie w roku 1887, podczas gdy przywóz spotykał coraz większe przeszkody, skutkiem podwyższenia opłat cłowych i deprecjacji pieniędzy papierowych. Za pierwsze jedenaście miesięcy osiągnięto rezultaty następujące:

	Wywóz: 1887	1886
Artykuły żywności	277,297,000	208,826,000
Plody surowe do użytku w przemyśle	158,157,000	128,260,000
Zwierzęta	10,086,000	9,283,000
Wyroby	11,467,000	10,286,000
Razem	457,007,000	356,655,000

Przewyżka w 1887 r. 100,352,000.

	Przywóz: 1887	1886
Artykuły żywności	43,965,000	76,516,000
Plody surowe do użytku w przemyśle	181,426,000	184,778,000
Zwierzęta	433,000	536,000
Wyroby	45,588,000	59,351,000
Razem	273,412,000	321,181,000

Zmniejszenie w 1887 r. 47,769,000.

Przywóz bawełny podniósł się do 73,415,000 rubli, wobec 53,902,000 rubli w r. 1886 (7,687,000 pudów zamiast 5,495,000). We-

ług doniesień z Moskwy, przedsiębiorcy ruscy są całkowicie zatrudnieni; sprzedali oni całą swą produkcję aż do jesieni z dobrym zyskiem. Urodzaje zresztą były bardzo piękne i pomimo trudności w wywozie do Niemiec, ogólne położenie w Rosyi przedstawia się pomyślnie.

Powszechna zniżka cen robiła ciągle łagodne postępy, aż do września. Od tego czasu zaszła wybitna zmiana na rynku metali; skorzystały na niej wyroby z żelaza, stali, miedzi i mosiądzu. Podrożały również niektóre inne płody surowe. Zwyżkę tę przypisać należy w znacznej części spekulacji, fopartej na zmniejszeniu się zapasów i na większych zapotrzebowaniach spożywców. W tym kierunku znaną jest rola odgrywana przez syndykaty, koalicje interesowanych, którzy wywierali nacisk na produkcję, celem jej ograniczenia i którzy się wysilają, by wywołać zwyżkę cen. Znaną są powodzenia tych usiłowań osiągnięte dla miedzi cyny i ołowiu. Ze zbóż, jęczmień podrożał, pszenica i owies staniały. W Londynie pszenica kosztuje 31 sz. 3 p. za kwarter, wobec 35 sz. na początku roku 1887. We Francyi centnar zboża jest notowany po 23 fr., wobec 21.50 fr. w grudniu 1886. W Anglii, Belgii i w Holandyi, tak samo jak w Hamburgu i w Bremie zboże jest tańsze niż w krajach korzystających z opieki cłowej; z porównania notowań Paryża i Berlina z notowaniami Antwerpii, Londynu i Amsterdamu okaże się, że różnica równoważy mniej więcej wysokość celi. Bawełna dżut i len podrożały; wełna konopie i jedwab straciły trochę ze zwyżki osiągniętej przed rokiem. Cukier, kawa i nafta osiągają wyższe ceny.

Dla przedsiębiorców angielskich rok był mniej pomyślnym niż dla tkaczy, którzy robili dosyć dobre interesy. W zakładach budowy okrętów, z końcem roku 1887, otrzymano więcej zamówień.

Przemysł, Handel i Komunikacye.

Finanse. Dochody skarbu ruskiego w czasie od 1 stycznia do 1 grudnia roku 1887

oszczędności jakie zwykły robić, uchodzi za mniej bogatego niż był nim istotnie — nawet 20000 fantów uszczerbku mi nie zrobi.

— Wierzę temu, — odparł Conway — 20000 fantów to znaczna suma, ale nie wielka na odkupienie życia ludzkiego.

— Mojego, zapewne, lecz nie życia chińczyka. Rzecz prosta, iż żaden angiłek nie zgodziłby się na podobną umowę; tutaj co innego, jestem pewny, że znajdziesz chińczyka za pięćdziesiąt funtów, a reszta pójdzie na uzyskanie pozwolenia. Jak sądzisz, kiedy nadejdzie wyrok?

— Mandaryn mówił mi, że za czterdzieści ośm godzin otrzyma odpowiedź gubernatora.

— Nie trać więc czasu i bezwzględnie szukaj zastępcy — a jeżeliby wszystko nie skutkowało, zaklinam cię — Connie, przynieś mi butelkę laudanum.

ROZDZIAŁ XII.

Chińskie więzienie.

Nie było może na świecie człowieka więcej czulego i pragnącego nieść pomoc przyjacielowi, nad Artura Conwaya, nie mniej wszakże przyznać trzeba, iż gdyby role były zmienione, gdyby Pennicuick był na miejscu Conwaya, potrafiłby o wiele lepiej interesami pokierować. W stosunku z ludźmi, z którymi miał do czynienia, niezbędne były trzy warunki: odwaga, brak skrupułów i głęboka wiara w niekłamliwość natury ludzkiej. Conwayowi brakowało wszystkich tych trzech przymiotów. Był śmiały, ale nie miał już dawnej rękotki; a jakkolwiek nie był chwiejnym w zasadach moralności, apatrywał w każdym człowieku pierwiastek dobrego. Conway czuł swą nieudolność, wiedział jednak, że ma zycielskiego doradcę w osobie Fu-chow'a,

JAMES PAYN.

W ZASTĘPSTWIE.

POWIEŚĆ.

Przekład Wiktoryi Rosickiej.

(Dalszy ciąg — patrz Nr. 54).

— Ach! to mi życie wraca! — zawołał Pennicuick, — nie jestem już galareta, czuję powracające siły. Ale doprawdy, zgadzam się z tobą Connie, że istnieje piekło, ja wracam z niego. Mów mi teraz o tym łotrze mandarynie i co się z nim stanie?

— Zdaje się, że nie od niego zależy stanowcza decyzja, — odparł Conway poważnie, — odesłano sprawę do gubernatora. — Daj mu więc 20,000 funtów i niech nas puści do domu, — szybko zawołał Pennicuick — ja muszę wracać!

— Próbowałem już wszelkich środków; ofiarowałem w twoim imieniu sumę jakiej tylko zażądał — odpowiedziano mi, że wszelkie zabiegi są daremne, kradzież Shy-le'a jest taką zbrodnią, której pieniędzmi okupić się nie da; gubernator straciłby życie, gdyby zgodził się na układy.

— Dyabło chłodno mówisz o tem Connie — z wyrzutem powiedział Pennicuick. — O! nie mów tego! staram się zachować krew zimną dla twojego dobra, aby móżdż z każdej okoliczności skorzystał. Dałbym sobie prawą rękę odciąć, aby cię widzieć bezpiecznym w Shanghaiu.

— Wierzę ci Connie, przebac mi, proszę. Zapomnęła długa chwila milczenia, Conway płakał nad losem druba.

— O! dajmy pokój żalom, — przerwał

Pennicuick, — na nie się tu lzy nie przydadzą. Byłem szaleńcem i grubo zapłacić będę musiał za to szaleństwo. Czy sądzisz, iż będzie je można opłacić? mów prawdę.

— Dopóki jest życie, jest i nadzieja.

— Rozumiem, — poważnie odparł Pennicuick, — te lotry chcą mnie zabić. Ostatecznie wszyscy umrzeć musimy.

Silna wola lecz nie rezygnacja, brzmiała w słowach Pennicuicka; widocznem było, że temu człowiekowi z trudnością przyszłoby umrzeć; wyraz wściekłości ale i rozpacz przebiegał się w jego wzroku.

— Gdybym przynajmniej jego zabił, — gniewnie wykrzyknął Pennicuick, — umarłbym zadowolony. Gdzie on jest teraz?

— Pytasz o Fu-chow'a? jest w więzieniu, przypuszczam.

— O tak, jest tu, mówił nawet do mnie — powiedz mi co znaczy wyraz Ling-chih?

Conway zblił mimowoli.

— Odwagi! — zawołał Pennicuick.

— Ostatecznie to nie twoja, lecz moja sprawa — co znaczy Ling-chih?

— Jest to chińska kara.

— Wiem dobrze, ale jaka? czy człowiek

ka ugutują żywcem, zagłodzą, czy co?

— Dosłownie znaczy: pokrajać na dziesięć tysięcy kawalków.

— Jak się to odbywa?

— Zdaje mi się, że przywiązują ofiarę do słupa i kraja nożem; lecz na co mówić o podobnych okropnościach?

— Przystanę, gdy mi dostarczysz laudanum. Zawsze mi to daje do myślenia, bo z radości z jaką mówił o tem Fu-chow, domyślać się mogę, że taki wyrok wydadzą na mnie.

Conway milczał, z szczerym bólem wpatrując się w twarz przyjaciela.

— Zrobisz wszystko, co się da zrobić Connie — z niewzruszoną słodyczą mówił Pennicuick — a w ostatecznym razie nie

zapomnij o laudanum.

— Bądź pewny, że nie zapomnę; ale w Bogu pokładam nadzieję, że nie będzie tego potrzeba.

— Ja w tobie pokładam nadzieję, — naciśnięciem odparł Pennicuick — mam pewien plan w głowie. Wyrok na Ling-chih przyjdzie bezwzględnie i ktoś mu się poddać musi koniecznie; dla pieniędzy, jeden z tych łotrów zgodzi się, bo nie będąc jak ty chrześcianinem — dodał z ironicznym dającym uśmiechem — nie obawia się śmierci. Ma się rozumieć, iż za taką mękę do brze trzeba zapłacić — dla czegoby Connie, nie można wynaleść zastępcy?

— Nagłość tej propozycji sprawiła zamęt w umyśle Conwaya. Pomyślał by tak śmiały a zarazem tak nieuczciwy! Gdyby on sam popełnił zbrodnię, czuł, że nie zgodziłby się, aby ktoś niewinny miał za niego być ukaranym; z drugiej jednak strony życie chińczyka mniejszą miał wartość w jego oczach niż życie angiłka — zresztą nie było tu gwałtu, prosta umowa. Jeżeli żołnierz na polu za żołąd przyjaciela narażać może swoje życie, czemużby tego nie wolno było zrobić w innych warunkach? Na razie jednak Conway nie mógł powrócić do równowagi.

— Czy sądzisz, że będą wielkie trudności? — niecierpliwie zawołał Pennicuick — Dozorca i jego pomocnicy mogą być przekupieni, chodzi więc tylko o zastępcę i o zwłokę, bo na gołe słowo nam nie wierzą; trzeba więc kogo posłać do Shanghai po pieniądze — ale i czas da się kupić jak wszystko.

Uwielbienie dla druba zmieszano się z uczuciem litości w umyśle Conwaya. Jak silnym trzeba było być człowiekiem, aby w podobnem położeniu mieć zimną krew do objęcia grozy całego położenia i wynależenia od razu jedynie możliwej drogi ucieczki.

— Jestem dość bogaty, — żartobliwie mówił Pennicuick, sądząc, że ze względu na

dosięgły 679,321,946 rs., w tymże samym czasie r. 1886 wynosiły one 638,619,375 rs., w sumie powyższej znajdują się jednakże dochody na rachunek lat poprzednich i budżetu przyszłego. Właściwe dochody, przewidziane w budżecie, wynosiły 657,930,356 rs., przewyższając zatem dochód z roku 1886 przewidziany w budżecie o 37,820,844 rs., czyli o 6.1%. Wydatki skarbu ruskiego w tymże samym czasie r. 1887 wynosiły 641,473,612 rs., czyli o 15,893,816 rs., albo o 2.4% mniej, niż w roku 1886. Więcej, niż przewidziano w budżecie przyniosły następujące źródła dochodów: podatki różne o 20,643,633 rs., akcyza od trunków o 11,250,557 rs., akcyza od cukru o 8,938,900 rs., podatki o 4,705,202 rs., rozmaite pobory gotówką 2,550,713 rs., akcyza od tytoniu 2,531,143 rs., pożyczki odebrane o 2,000,991 rs., 5% podatek rentowy od kapitałów o 1,640,436 rs., dochody z obligacji kolejowych o 1,391,399 rs., poczta i telegraf o 1,378,411 rs., dobra państwowe o 917,866 rs., podatki górnicze o 134,500 rs. Mniej, niż przewidywano w budżecie przyniosły następujące pozycje budżetu: podatek gruntowy o 27,968,081 rs. mniej, dochody z cel o 21,047,869 rs. mniej z wykupu od poddaństwa o 2,967,298 rs. patenty handlowe o 487,523 rs., mennica o 192,639 rs. mniej.

Kredyt.

— „Gazeta lubelska” donosi, że projekt kasy pożyczkowej dla mieszkańców Opola, która ma być założoną z funduszu Szymona Krzeczakowskiego, posłano już do Petersburga. Według ustawy projektowanej, kasa ma udzielać pożyczki na 2% rocznie.

— „Agencja północna” donosi, że „rząd ruski udzielił znacznej pomocy bankowi ruskemu dla handlu zagranicznego w Londynie, skutkiem czego będzie można usunąć z obrotu zobowiązania terminowe, przedstawione do zaakceptowania”. Według wiadomości z Berlina, rząd ruski udzielił bankowi wspomnianemu milion funtów szterlingów; chwilowo okoliczność ta wywołała złe wrażenie na giełdzie, gdyż przypuszczano, że finanse banku muszą być w stanie bardzo opłakanym, skoro tak znaczna pomoc rządowa okazała się potrzebną. Uspokojono się jednak, po zapewnieniu banku, iż nie tylko jeszcze kapitału akcyjnego nie naruszył, lecz posiada nawet część funduszu zapasowego. W końcu na uspokojenie sfer giełdowych wpłynęło także przekonanie, iż gdyby bankowi groziło bankructwo, rząd nie narażałby na stratę sumy tak znacznej, bo wynoszącej przeszło 10 milionów rubli.

— Depesza „Agencji północnej” z Petersburga przyniosła wiadomość, że komitet giełdowy wyznaczył administrację interesów niewypłaconego domu handlowego Szaskolski i Kahn, co wymagało jeszcze zatwierdzenia przez sąd handlowy. Według depeszy późniejszych administracja interesów nie doszła do skutku a firma miała być zniewolona do ogłoszenia swej upadłości.

Przemysł.

— „Petersb. wiadomości” donoszą, że komisja pod prezydencją r. t. Bahra, opar-

cowała szczegółowy projekt, dotyczący się otoczenia opieką wyrobów przemysłowych gubernij wewnętrznych wobec nowego rodzaju konkurencji, jaka powstała w guberniach zachodnich pogranicza. Projekt ma być już zredagowany i niebawem wniesiony do rady państwa.

— Według „Gazety handlowej” nowe obligacje, do których wypuszczenia na sumę 1,125,000 rubli otrzymało pozwolenie towarzystwo akcyjne „Zawiercie”, będąc rozbrane przez akcjonariuszów.

— Austriackie towarzystwo akcyjne fabryk żelaza i maszyn pod firmą „Ganz et Comp.”, założone w Peszcie, otrzymało najwyższe zezwolenie na rozpoczęcie operacji w Rosji. Towarzystwo ma urządzić oświetlenie elektryczne w Petersburgu, Moskwie, Kijowie, Charkowie, Odessie i Rydze.

— Stalownia w Jekaterynosławiu przeniesiona z Warszawy, funkcjonuje bardzo pomyślnie. Towarzystwo budowy kolei azjatyckiej od Erzerumu do Samarkandy poczyniło zamówienia na kilkanaście milionów rubli, także rząd zamówił większe ilości wózków, dla kopalni kruszców na Uralu. Zarząd stalowni zamierza budować pancerniki, torpedowce, wagony kolejowe i lokomobile. Pogłoski o wycofaniu udziałów głównego akcyjnyusza Coquerilla, są bezpodstawne.

— Według projektu ministra dóbr państwa, utworzoną ma być w Petersburgu stała rada, złożona z 7-iu przedstawicieli przemysłu żelaznego, której zadaniem będzie: 1) zbierać wiadomości o stanie przemysłu żelaznego w Rosji i rozstrząsać kwestye dotyczące potrzeb tej gałęzi przemysłu, a wszczętym projekty poruszane przez zjazdy, 2) prowadzić korespondencję z władzami rządowymi i przedstawicielami fabryk dla nadania dalszego biegu projektom, tudzież opracowywanie programów zajęć dla przyszłych zjazdów, 3) wydawanie specjalnego organu poświęconego sprawom przemysłu żelaznego, i nareszcie 4) składanie ministrowi dóbr państwa, na jego żądanie potrzebnych objaśnień i wniosków, co do kwestyi dotyczących tej gałęzi przemysłu.

— Według najnowszych danych statystycznych gubernia grodzieńska posiada 659 fabryk, zatrudniających 12,383 robotników i dostarczających wyrobów za 9,000,000 rubli rocznie. Z ogólnej liczby fabryk na samo Grodno przypada 37 z ogólną liczbą 946 robotników i z produkcją za 670,000 rubli rocznie.

— W r. z. w Królestwie było czynnych 363 browarów, zatrudniających 1,916 robotników, produkujących 6,825,000 wiader piwa. Z tego na gubernię warszawską przypada prawie połowa. W Cesarstwie czynnych jest 1,260 browarów, zatrudniających 9,600 robotników i produkujących 23 miliony wiader piwa.

SPRAWOZDANIA TARGOWE.

Giełda warszawska. Sprawozdanie tygodniowe (do dnia 5 marca). Nowy paroksyzm niskowy na giełdzie berlińskiej zastrzyżył zatrażające wieści o złym stanie interesów ruskiego banku dla han-

dlu zagranicznego, forsowna podaż rubli i papierów ruskich z powodu likwidacji zobowiązań banku tudzież wielkie sprzedaż egzekucyjne, wykonywane na rachunek upadłej firmy spekulacyjnej Szaskolski i Kahn w Petersburgu. Kurs rubla sto- czył się w środę do 163 1/2, w dniu następnym poprawił się o 2 m. i znowu stabilnie zszedł w końcu do 164 1/2. Giełda warszawska, nie mając teraz większych zobowiązań zagranicznych przypatrywała się dosyć chłodno panice berlińskiej. Więcej uwagi zwracano na rynek petersburski, którego stan wzbudził silny niepokój. Nie polegając na szacowności porannych, które ciągle zawodziły, warszawski targ wekslowy trzymał się wyżej poziomu berlińskiego wyprzedzając go czasem o cały procent. Kurs marek podniósł się z 59.92 1/2 w poniedziałek do 60.85 we wtorek i do 61.85 w środę zszedł następnie do 60.85 w czwartek i w piątek i do 60.95 w sobotę. Najwyższy kurs do jakiego doszły marki w środę odpowiada 161 1/2, markom za 100 rubli czyli 206%. Rozumie się, że wobec tak wygórowanych żądań wstrzymano się zupełnie z zaspokojeniem zapotrzebowania. Obrót w tygodniu ubiegłym dosięgł zaledwie średnich wymiarów. Także kupony celne miały popyt bardzo słaby, chociaż oddawano je po cenach przystępnych. Na targu papierów publicznych tylko akcje bankowe niecierpiały dotkliwie z przyczyny niższej berlińskiej. Papiery państwowe i hipoteczne straciły bardzo mało. Nawet pożyczki premiiowe, które spadły o kilkanaście rubli w pierwszych dniach tygodnia, odzyskały ostatecznie prawie całą stratę kursową. Wszystkimi papierami jednak obracano nadzwyczaj mało, tylko dla listów ziemskich seryj 5-tej i dla po cząstki 4-tych, widocznie nieco większe zainteresowanie. Listy likwidacyjne, z powodu losowania dokonanego w zeszłym tygodniu, były oddawane niechętnie. Kursy pożyczek wschodnich emisji drugiej i trzeciej osłabły nieco, emisja pierwsza utrzymała się przy kursie niezmienionym. Pożyczka 4%, była przedmiotem większych obrotów po kursie obniżonym przeszło o 1/4%. Z papierów miejscowych największe poszukiwane były listy zastawne ziemskie, których kurs ostatecznie pozostał niezmieniony, przyczem zauważyć należy, że seryja pierwsza, skoro tylko pojawi się znajduje wnet nabywcę w towarzystwie kredy owem ziemskim, które ją wykupuje, bez względu na cenę, placą nie raz do 1 1/2 % wyżej kursu pozostałych seryj. Listy zastawne m. Warszawy obiegają w bardzo małych partjach i to nawet nie codziennie. Listy zastawne m. Warszawy obiegają w bardzo małych partjach i to nawet nie codziennie. Listy zastawne ruskie, szczególnie 5%, wileńskie, kilka razy były zaoferowane, lecz nawet po niższych kursach nie znajdowały nabywców. W dziale akcji bankowych i przemysłowych państwa ciągle zastój. Podczas największego popłochu we wtorek zjawił się sprzedawca kilkudziesięciu sztuk akcji banku handlowego po 300, lecz już w dwa dni później placono za te akcje po 315.

Cukier. Odessa, 2 marca. Rafinada Brodzkiego 5.45, Gniwań 5.30. Mączka z odstawa w Odessie 4.40, z przyszłej kampanii 4.45.

Kronika Łódzka.

(—) Szczegółowy wykaz przedzdy i tkanin wywiezionych z Łodzi od dnia 1 do 7 stycznia r. b.: a) w komunikacji krajowej: przedzdy bawełnianej 758, wełnianej 105, razem 863 pudy, wobec 687 pudów w tygodniu poprzednim; sztyngy i kreasu 1839, płótna bawełnianej 435, tkanin bawełnianych 97, sukna 105, tkanin wełnianych 32, kortów 33, wyrobów pończosznich 20, chustek 7, tkanin jedwabnych 8, towarów łokciowych 1967 razem 4543 pudy, wobec 4171 pudów w tygodniu poprzednim.

b) do Cesarstwa: przedzdy bawełnianej 2198, wełnianej 606, razem 2804 pudy, wobec 2088 pudów w tygodniu poprzednim; tkanin bawełnianych 10071, barchanu 656,

płótna bawełnianej 255, sukna 85, chustek 4, towarów łokciowych 8239, razem 19310 pudów, wobec 11191 w tygodniu poprzednim.

(—) Z teatru. Przedstawienie komedii „Ojciec męczyni,” zapowiedziane w wtorek, nie przyszło do skutku, z powodu braku widzów. Lilipucia operetka przyciąga, co prawda, masę publiczności do teatru Thalia, nie sądzićmy wszakże, aby konkurencja tej szopki zagrażała mogła bytowi teatru polskiego. Nieraz już bywało, że obie sale teatralne i sala koncertowa przepelnione były jednego i tego samego wieczora. Przez dwa wtorki z rzędu nie grano w teatrze Victoria — i zapewne z tej przyczyny publiczność nie poszła do teatru w ubiegły wtorek. Mnóstwo osób nie czyta afiszów, a trzymają się stałych dni teatralnych. Należałoby więc dawać przedstawienia jak dawniej, nie zwracając uwagi na domniemywane przeszkody.

(—) Utworzenie trzeciego zjazdu sędziów w guberni Piotrkowskiej. Na zasadzie Najwyższej dnia 31 grudnia 1887 (12 stycznia r. b.) zatwierdzonej i ogłoszonej w „Głosie urzędowym” uchwały rady państwa, będzie utworzony trzeci zjazd sędziów pokoju w guberni Piotrkowskiej, z siedziskiem w Łodzi. Wydatek na utrzymanie tego zjazdu, mianowicie: 3,100 rub. dla prezesa, 900 rub. dla sekretarza, 1,150 rub. na utrzymanie kancelarii, razem 5,150 rub., będzie ponosiła kasa miejska m. Łodzi. Nadto na urządzenie zjazdu rzeczona kasa wyasygnuje 1,000 rubli. Wydatek na najem lokalu dla zjazdu w kwocie 630 rub. i na mieszkanie dla prezesa w kwocie 400 rub., będą ponosiły miasta, należące do nowo utworzonego okręgu. Dla pokrycia wydatków dodatkowych będzie nałożona opłata na mieszkańców m. Łodzi, wedle rozkładu przewidzianego art. 9 Najwyższej dnia 14 (26) marca 1878 r. zatwierdzonej uchwały rady państwa o lokalach dla instytucyj pokojowych okręgu sądowego warszawskiego. Posada drugiego pomocnika sekretarza przy zjeździe I okręgu sądowego piotrkowskiego będzie przeniesiona do zjazdu w Łodzi, pensya zaś tego pomocnika sekretarza, wynosząca 500 rub., będzie rozłożona na miasta wchodzące w nowy okrąg. Komornicy i woźni stale zamieszkujący w nowym okręgu, będą zaliczeni do nowo utworzonego zjazdu.

(—) Straszna zawierucha szalała w nocy z wtorku na środę i wczoraj nad ranem. Mróz zelżał, można więc spodziewać się odwilży.

Onegdaj i wczoraj, pocztę listową i lżejsze pociągi dostawione z Kuluszek do Łodzi sankami; o ruchu towarowym na drodze żelaznej nie było nawet mowy, — pociągi osobowe nie kursują.

Od paru dni dorożki zapasów żywności z okolicy do Łodzi zmalały prawie do zera. Zapasów żywności miasto ma dosyć, słyszeliśmy jednak, iż zapasy węgla zmniejszają się ogromnie — i gdyby przerwa w komunikacji potrwać miała jeszcze dłużej, należałoby obawiać się wyczerpania, a w każdym razie podrożenia węgla.

(—) Zwłoki dziecka dwumiesięcznego znaleziono pod parkanem przy ulicy Roz-

Co prawda, człowiek ten oskarżył jego przyjaciela i sprowadził całe nieszczęście, teraz jednak mógł postąpić do złagodzenia takowego. Zadowolnił już swoje pragnienie zemsty, mógł więc teraz być skłonny do innych uczuć. Jeżeli kto — myślał Conway — to tylko Fu-chow mógłby mi pomóc, — i do niego też zwrócił się opuszczając nieszczęśliwego przyjaciela. Wyehodząc, spotkał dozorcę czekającego nań z chytrym uśmiechem, ukłonił się pokornie zacierając ręce.

— Zle obchodzono się z moim przyjacielem, — chłodno powiedział Conway.

— Wyciągnęli go trochę, czcigodny panie, ale wyzdrowieje zaraz gdy go wysmarują sadłem, co niezwłocznie dokonaniem zostanie. Czy nie mogą panu być w czemkolwiek jeszcze przydatnym?

— O tak! w wielu rzeczach, a za wszystko sownie będziecie wynagrodzony. Przedewszystkiem muszę się widzieć w Fu-chowem, oskarżającym w tej sprawie, ale to zaraz.

— I owszem; małąką opłatę... — Za wszystko płacić będę, tu nie chodzi o jeden lub dwa teale — rozumiesz?

Chińczyk zrozumiał odrazu; charakterystyczny wyraz twarzy wilka znikł z jego oblicza, ustępując miejsca podstępemu spojrzeń lisa; wesoło i śmiało patrzył przed siebie jak lis niosący kurcze w pysku.

— Nie niema przyjemniejszego dla mnie, — odpowiedział — jak kiedy interesy gładko się załatwiają w moim zakładzie z honorowymi ludźmi; jeżeli inaczej się dzieje, samych działających to wina. Pomyłki zdarzają się czasami, — dodał, przypominając sobie zle obejście z Pennicuikiem — ale oko pańskie niezwazę uszczęśliwi może od nadużyć niższej służby — to świadczy tylko, że wszyscy jesteśmy ludźmi.

Większość chińczyków, zajmujących jakie urzędy, pozuje na literatów, stąd to ciągle odwoływanie się w rozmowie do obowiązków i praw ogólnoludzkich; patrząc na tych skończonych łotrów, głoszących wzniosłe teorie, można się śmiać, gdybyśmy się mogli wstrzymać od oburzenia.

Dozorca przyłożył do ust świstawkę, na odgłos której przybiegł jego pomocnik, typ bardzo zbliżony do pierwszego, więcej tylko jeszcze brutalny i mniej odziany, gdyż oprócz krótkich do kolan sięgających spodni nic nie miał na sobie.

— Sheer Singh, zaprowadź tę czcigodną osobę do komendanta Fu-chow.

Odpowiedź wymówiona była tak szybko, że Conway ani słowa pochwylić nie mógł. Dozorca roześmiał się głośno.

— Sheer Singh powiada, że lepiej aby komendant tu się pofatygował, jeżeli panu się nie spieszy.

— Nie mam czasu do stracenia — zauważył Conway.

Dozorca skinął głową i oddalił się, a Sheer Singh z wielkim kluczem w ręku stał na miejscu, z okiem utkwiwionem w suficie.

Conway rozumiał już znaczenie tej kontemplacyjnej postawy, wyjął kilka sztuk srebra, które chińczyk szybko pochwylił i włożył do ust, wydymając jeden policzek pieniędźmi jak osioł orzechem. Z wyrazu twarzy poznał Conway, że dawka była większa niż się chińczyk spodziewał, nie omieszkał też powiedzieć, że otrzyma jeszcze raz tyle, gdy widzenie ułatwionem będzie.

Po chwili zgryźnity zawiązy więzienne i Conway znalazł się na podwórzu przepelnionem więźniami, z których jedni leżeli na ziemi pół żywi, inni wyciągnięci na przeróżnych torturach. Conway zrozumiał teraz, dlaczego chciano do niego przyprowadzić Fu-chowa, bo jakkolwiek torturują w

chińskich więzieniach tych, którzy opłacić się nie mogą, postępowanie takie wszakże sprzeciwia się prawu. Główny dozorca nie uważał się odpowiedzialnym za te nadużycia, jakkolwiek miał z nich dochód i być może, iż chętnie zgodził się na pokazanie takiego widoku angiłowi, aby ten mógł ocenić jakich cierpień oszczędził swemu przyjacielowi, dając dozorcę kilka tealów. Conway znał te okropności, lecz teraz dopiero, gdy je, a raczej ich konsekwencje zrozumiał, złorzeczył im i pragnąłby jednym zamachem znieść te miejsca piekielnych katuszy.

— Musiałem tu pana przyprowadzić — tłumaczył się przewodnik, odgdując myśli Conwaya, gdyż jak mówiłeś, śpieszno ci, a sprowadzenie komendanta przed twoje czcigodne oblicze, zajęłoby sporo czasu, gdyż Fu-chow jest w łózku.

— W łózku, o tej porze?

— Tak jest, brzmiała odpowiedź. Fu-chow czuł się trochę zmęczony.

Na drugim końcu podwórza pomocnik dozorcę otworzył jedne drzwi i wprowadził Conwaya do celi, podobnej zupełnie do tej jaką zajmował jego przyjaciel; pod jedną ze ścian stało także same wąskie łóżko, na którym wyciągnięty leżał Fu-chow, na ziemi stała mała olejna lampka.

Dalszy temu panu lampę, jakby tłumaczył nadzwyczajny zbytek — mówił Sheer Singh — bo nas objaśnił, że jest wysoko skolegacy. Ojciec jego, jak mówi, jest mandarynem i zna się osobiście z jego ekscelencją Thang-li, a chociaż nie mamy dowodów, dajemy wiarę jego słowom. Mówi on nam także, że wkrótce nadesłają mu pieniądze na zapłatę wpisowego, ale ponieważ nie widzieliśmy dotychczas koloru jego złota, więc trzymamy go w zamknięciu, dopóki przyjaciele nie przyjdą mu z pomocą.

— A jednak on nie jest obwiniony o

zbrodnię? — zauważył Conway.

— W samej rzeczy, — spokojnie odparł zagadnięty. Słusznie pan zauważył, on nie ma prawa tutaj przebywać i dlatego więcej płacić powinien za swoje mieszkanie. Dotychczas nie zbywa mu na wygodach, lecz za godzinę lub dwie poczuje pragnienie jaknajrychlejszego oglądania przyjaciół.

Conway zauważył wszakże, iż spoczynek Fu-chowa nie był zbyt rokoszny; leżał na plecach z nogami i rękoma przymocowanymi, szyla znajdowała się też w kleszczach, tak, że nie mógł się nawet poruszyć, a Conwaya zobaczył dopiero, gdy ten stanął przy łózku i pochylił się nad nim.

— Przykro mi widzieć ciebie w takim stanie — poważnie odezwał się Conway, chociaż istotnie nie zasługujesz na moją litość.

— Łapięz swą rybę, a sieć odrzucasz — z trudnością odparł więzień.

— Jeżeli mnie nazywasz niewdzięcznym — rzekł Conway, to cóż powiedzieć o tobie, który jadłeś chleb swego pana a potem go zdradziłeś.

— On i ja jesteśmy teraz skwitowani; lecz dla czego ty jesteś wolny? — dla czego nie leżysz wyciągnięty jak ja lub torturowany jak on? — czyż nie wyszłoby mi na jedno świadczyć przeciw niemu lub przeciw wam obu? A jednak przez pamięć na to coś zrobił dla mej córki i dla mnie samego, życzyłem ci dobrze, tak, jak jemu źle życze.

— Odnosnie za to coś zrobił dla mnie jestem ci wdzięczny i dam tego dowody; a co do pana Pennicuika, ponieważ, jak mówisz skwitowaliście się, wzajemny żal ustać powinien. Od tej chwili pomagajmy sobie wzajemnie.

wadowskiej. Śladów gwałtownej śmierci na ciele dziecka nie było, można więc przypuszczać, że wysadzono je żywcem na mroź.

(—) Kradzieże. We wtorek zrana, przy ulicy Nawróc, skradziono włościaninowi z okolicy konia z sankami i z całym zapasem mleka przywiezionego na sprzedaż do miasta.

Przy ulicy Dzikiej w jednym z domów spłoszono w nocy z poniedziałku na wtorek kilku rzeźmieszków, usiłujących wylamać otwór w ścianie na pierwszym piętrze.

Przy ulicy Drukarskiej w domu Auricha spłoszono rzeźmieszków przy kradzieży gotówki i towarów; jednego złodzieja schwytano i oddano w ręce policyi.

(—) Dowiadujemy się, że młody człowiek, nazwiskiem Zaleski, który przed kilku dniami odebrał sobie życie przez powieszenie, nie pochodził z Radomia, lecz z Kłoczewa w powiecie koneckim, a był czeladnikiem tapieckim. Tapicer tutejszy p. Wesołowski wspomagał go jak mógł przez jakiś czas, lecz młodemu człowiekowi sprzykrzyło się życie bez pracy, na łase miłosierdzia bliźniego; usiadłszy na taboretku, powiesił się na pasku rzemieślnym, przytwierdzonym do klamki u drzwi.

(—) Pociąg osobowo-pocztowy, przychodzący do Łodzi o godzinie 10 rano, wystąpił wczoraj z Kozuszek, utknął pomiędzy Andrzejowem a Łodzią, o kilka wiorst od Łodzi. Wysłano na linię robotników, w celu oczyszczenia toru. Pociąg ten przybył do Łodzi o godzinie 1 m. 40 po południu.

(—) W sądzie zjazdowym, dziś we czwartek rozpatrywane będą następujące sprawy karne: 1) Pauliny Holie, o namowę do kradzieży; 2) Jakóba Icka Bergholca, o oszustwo; 3) Franciszka Kozulskiego, o naruszenie ustawy budowlanej; 4) Wincenego Zakrzewskiego, o naruszenie ustawy budowlanej; 5) Emanuela Lisnera i trzech innych o obelgi słowne i czynne; 6) Aleksandra Wichrowskiego i innych, o samowładność; 7) Ignacego Markiewicza o bójkę, obelgi słowne i czynne; 8) Gustawa Chaka vel Haka, o szczucie psami; 9) Józefa i Eleonory małżonków Busse o obelgi słowne; 10) Józefa Dutkiewicza, o pobicie; 11) Szymona Ruszeckiego o niewypełnienie rozporządzeń policyi; 12) Apolonii Gromek o naruszenie przepisów służbowych; 13) Roberta Opeltera, o gwałt; 14) Moszka Wajsa, o naruszenie ustawy trunkowej; 15) Błażka Rogalskiego, o kradzież; 16) Majera Józefowicza i Gitli Bielczak, o kradzież; 17) Jana Hawrykiewicza i innych, o kupowanie rzeczy kradzionych; 18) Chaima Borucha Gibraltera, o namowę do kradzieży; 19) Izraela Zlotowskiego, o obelgi słowne i czynne; 20) Ryfki Kochańskiej, o obrazę słowami i czynem; 21) Icka Kolowskiego, o przewinienie przeciwko zdrowotności ogólnej; 22) Chany Szeinholt, o obrazę słowami; 23) Józefa Gasińskiej, o potrawę; 24) Józefa Lipowskiego, o samowładność; 25) Mordki Hersza Fajna, o sprzedaż biletów loteryi zagranicznej; 26) Wacława Sankupa, o obelgi czynne; 27) Wojciecha i Józefa Piotrów, o kradzież; 28) Józefa Skrożyńskiego, o naruszenie ustawy trunkowej; 29) Leonarda (Ignacego) Blumtresta, o kupienie rzeczy kradzionych; 30) Józefa Jasińskiego i innych, o naruszenie spokoju; 31) Józefa Dudzka, o kradzież. Oprócz tego rozpatrywanych będzie pięć spraw cywilnych, o należności pieniężne.

(—) Dziś w teatrze Victoria na benefit p. Zapalówicza, przedstawioną będzie komedia w 5 aktach Eugeniusza Scribe'go p. t. „Stargane więzy”.

KRONIKA

KRAJOWA I ZAGRANICZNA.

— Warszawa. Z powodu spodziewanej wkrótce odwilży i puszczenia lodów na Wiśle, zarząd inżynierji zwrócił się do władzy wojskowej o przygotowanie odpowiednich oddziałów artylerji i saperów, które na pierwszą wiadomość o utworzeniu się zatok mogłyby wyruszyć we wskazane miejsca. Doświadczanie lat poprzednich poucza, że największe zatoki lodowe tworzą się pod Iwanogrodem i pod Maiewem, a w okolicach bliżej Warszawy położonych, pod Górą Kalwaryą. Na tych więc punktach baczną obserwacją jest najbardziej.

(M). Z Rogowa otrzymujemy następującą korespondencję o zamieciach śnieżnych: Onegdaj t. j. 3 b. m. przez cały dzień szalała straszna śnieżna zamieć, która spowodowała znaczne opóźnienie wszystkich pociągów kolejowych, na drodze dąbrowskiej i łódzkiej, — na drodze zaś warszawsko-wiedeńskiej potworzyły się kilkudziesięcioletnie zasy na przestrzeni 4 wiorst między stacyami Rogów i Pływie. Pociąg towarowy N. 115, idący od Warszawy w stronę Rogowa, ugrzązł tam o godzinie 1-ej z południa, drugi zaś towarowy N. 110, idący z Rogowa do Warszawy zaledwie dobił się do już stojącego i dalej ruszyć nie mógł, a tak stanowiący obok siebie o godzinie 5 po południu, zasypane zo-

stały doszczętnie; zaledwie wierzchołki kominów od lokomotyw widzieć można było z pod śniegu.

Dla oczyszczenia linii zgromadzono około 200 żołnierzy, z odpowiednimi narzędziami; masa narodu pracując pod energicznym kierunkiem naczelnika oddziału skieruwickiego p. Kluge oraz inżyniera p. Wolskiego, znanego nam już ze swej energicznej działalności podczas poprzednich zasp śnieżnych.

Wczoraj przed wieczorem z linii N. 2 wydobyty został pociąg towarowy N. 110. Ruch na tej linii przywrócono i puszczono pociąg pospieszny N. 12, przez dobę stojący w Rogowie z 22 pasażerami, o godzinie 8 1/2 wieczorem, ku Warszawie. Nad wydobyciem zaś pociągu N. 115 stojącego na linii N. 1, rzeczeni pp. inżynierowie nieodstępnie dalej pracują i jeżeli nowa zamieć nie przeszkodzi, to dopiero za kilka dni ten może być ze śniegu oczyszczony. Pomiędzy Piotrkowem a Rogowem, miejscami także gromadziły się zasy, lecz pod nadzorem ludzi stojących pod wyłączną dyspozycją p. Wolskiego nie dopuszczono tu do przerwy w ruchu, zaś pod Lipcami, tam gdzie pociągi towarowe N. 110 i 115 ugrzęzły, żadna ludzka siła na razie nie była w stanie przeszkodzić zadymce. Należałoby coś pomyśleć o zabezpieczeniu tej miejscowości na przyszłość, gdyż przy każdej dobrej zamieci pociągi mają tam kilkudniowe a nawet tygodniowe w śniegu przystanki przymusowe, nieprzyjemne nie tylko dla pasażerów ale i dla samej służby kolejowej, której na chwilę odstąpić od pociągu niewolno. I dziś widzimy, że maszyniści i służba pociągowa w liczbie kilkunastu ludzi, o chłódzie i głodzie, oderwani od świata, dnie i noce spędzają w puchu śnieżnym.

Na początku obecnej zamieci nie obeszło się bez wypadku. W sobotę d. 3 b. m. nad wieczorem parochód z inżynierem p. B., torując zawiąną drogę ku stacyi Rogów, którą kilkunastu ludzi oczyszczało, około trafimowskiego przejazdu, najechał na jednego z robotników, Swiderka, 20-letniego syna włościanina ze wsi Krosnowa i na wpół zmiął go, na skutek czego śmierć nastąpiła na miejscu. Inni, usłyszawszy ostrzegający świst lokomotywy, uchylił się, jedni na stronę, a drudzy pokładli się na ziemię i tym sposobem uniknęli niechybnej katastrofy. Ludzie ci twierdzą, że wśród strasznych zamieci jeden drugiego na odległość trzech stóp nie widział i nie słyszał idącego parochodu, przeto łatwo przyjąć mogło do groźniejszej katastrofy. Nieszczęśliwy Swiderka dopiero na drugi dzień odnaleziony został; zwłoki jego zabezpieczono do zejścia komisji lekarsko-sądowej.

Zamieć wczoraj nad wieczorem uspokoiła się, dziś zaś od rana wiatr i gęsty śnieg niepokoją całą okolicę, w której niejedna wioska pozostaje już pod śniegiem pozbawiona wszelkiej komunikacji.

TELEGRAMY.

Petersburg, 6 marca (Ag. p.). Ogłoszoną została decyzja synodu o uroczystości dziesięćsetlecia ochrzczenia narodu ruskiego. Zadecydowano połączyć przez wspomnienie w modlitwach chrztu narodu ruskiego, z pamiętką apostoła ruskiego narodu dnia 15 sierpnia. Synod zezwala w dniu 14 sierpnia we wszystkich cerkwiach odprawić uroczyste nieszpory, wedle rytuału, przepisane przez ustawę na święta cerkiewne, w sam zaś dzień uroczystości, odprawić liturgię świętą, z wygłoszeniem odpowiednich kazań, z nabożeństwem dziękczynnym i procesją do rzeki lub strumienia, w celu poświęcenia wody, wedle rytuału przepisane go na dzień 1 sierpnia. Władze eparchialne, dozwolą w dzień uroczystości na dzwonięcie całodzienne, tudzież dozwala się tymże władzom we wspomnianym dniu zwołać uroczyste zebrania. Uroczystość w Kijowie odprawiona będzie wedle rozporządzenia metropolity kijowskiego. Oprócz tego synod uważa za konieczne postanowić, ażeby imię ks. Włodzimierza wspomniano liturgicznie, bezpośrednio po imionach św. Cyryla i Metodyusza. Sam zaś dzień uroczystości, aby został zaliczony do świąt średnich. Ogłosił też synod porządek obchodu uroczystości w Kijowie.

Petersburg, 6 marca. (Ag. p.). W celu zapewnienia zwiększonego ruchu na kolejach w czasie wojennym ogłoszone zostaną niebawem specjalne przepisy, dotyczące się powołania szeregowców zapasowych, służących na kolejach.

Petersburg, 5 marca. (Ag. pół.). Komitet giełdowy mianował administratora dla prowadzenia interesów upadłości domu banko-

wego Szaskolski i Kan. Potrzebne jest jeszcze zatwierdzenie przez sąd handlowy.

Petersburg, 5 marca. (Ag. pół.). Wczoraj zmarł nadkoniuszy dworu Cesarskiego, książę Golcyń.

Berlin, 6 marca. Choroba cesarza, zdaniem lekarzy, potrwa dłużej. Chory zażywa narkotyki, które utrudniają trawienie.

Berlin, 6 marca. Buletyn oficjalny z San-Remo: Książę i wczoraj przepędził pewien czas na balkonie. Kaszel zelżał, ogólny stan, oraz apetyt dobry. Prywatnie donoszą, że dr. Waldeyer wczoraj i onegdaj prawie nieprzerwanie pracował nad mikroskopijnym badaniem flegmy.

Paryż, 5 marca. (Ag. p.). Na ostatnich wyborach, uzupełniających do izby, generał Boulanger otrzymał przeszło 50,000 głosów z różnych departamentów w celach demonstracyjnych. Demonstracja trwa dalej. Boulanger napisał list do ministra wojny, Logerota, w którym oświadcza, iż prosi wszystkich, dobrze mu życzących, aby zaprzestali głosować za nim.

Berlin, 6 marca. (Ag. p.). „Hann. Cour.” otrzymał z Sofii wiarogodną wiadomość, że Stambulow w rozmowie z naczelnikiem miasta Sofii oświadczył, że jeżeli usunięcie księcia Koburskiego może zjednać Bułgarii łaskę Rosji, to on zdoła to uczynić w ciągu kilku dni.

San-Remo, 5 marca. Stan ogólny następcy tronu, pomyślniejszy. Chory wychodzi często na balkon. Apetyt poprawił się. Kaszel i wydzielinę bez zmiany.

Berlin, 5 marca. (Ag. p.). Półrządowiec zapewniają, że Niemcy zasadniczo są przeciwni kongresowi, lub konferencji w sprawie bułgarskiej. Nowy kredyt na budowę kolei strategicznych ma na celu przeprowadzenie drugiego toru na drogach wschodnich.

Belgrad, 6 marca. Wybory do skupczyń stwierdziły świetne zwycięstwo stronnictwa radykalnego i zupełny upadek partji Risticza. Karyera tego przewodzcy uważana jest za skończoną.

Sofia, 6 marca. Księżna Klementyna, matka księcia koburskiego, wyjeżdża stąd dnia 13 marca.

OSTATNIE WIADOMOSCI HANDLOWE.

Berlin, 6 marca. Giełda rozpoczęła dziś czynności w usposobieniu dosyć słabem, nadzwyczaj cicho. Wiadomości z zagranicy nie dostarczały żadnej pobudki. Z Wiednia nadesłano niższe kursy akcyj kredytowych. Później wzmocniło się usposobienie. Doniesienie z Konstantynopola, że wielki wezyr zastosował się do wymagań Rosji i rządowi bułgarskiemu oświadczył, iż obecność księcia Ferdynanda na czele rządu państwa wasalnego jest nielegalną, zrobiło dobre wrażenie, ponieważ w tym fakcie ujrano pierwszy krok do rozwiązania kwestji bułgarskiej. Pierwszorzędna firma berlińska wystąpiła z wielkimi zakupami papierów ruskich co wzmocniło znacznie kursy tych papierów. Także w innych działach poprawiło się usposobienie. W drugiej połowie giełdy ruch był bardzo cichy, lecz usposobienie nie przestało być mocnem. Na giełdzie zbożowej obniżyły się notowania pszenicy o 3/4 m. a notowania żyta niespełna o 1/2 m.

Petersburg 5 marca. Wykaz banku państwa z d. 5 marca. Stan kasy 43,571,214 (ubytło 3,691,997), weksle dyskontowane 27,425,545 (przych. 173,21), zaliczki na towary 57,000 (ber. zmiany), zaliczki na papiery publiczne 5,558,948 (ubytło 45,936), zaliczki na akcje i obl. 13,713,354 (przych. 113,136), rachunek bieżący ministerjum finansów 112,362,831, (ubytło 4,895,473), inne rachunki bieżące 36,581,563, (przych. 4,830,903), zastawy oprocentowane 25,122,043, (ubytło 465,995).

Petersburg, 5 marca. Weksle na Londyn 124,70 II półcyka wschodnia 97 1/2, III półcyka wschodnia 97 1/2, 6% renta złota 197 1/2, 4 1/2% listy natowo kredyt. ziemskie 157 1/2, akcje banku ruskiego dla handlu zagranicznego 208, petersburskiego banku dyskontowego 655, banku miedynarodowego 451, warszawskiego banku dyskontowego —.

Berlin, 6 marca. Bilety banku ruskiego po 168 85; 6% listy zastawne 49 60, 4% listy likwidacyjne 44 00, 5% półcyka wschodnia II em. 49 00, III em. 48 90, 4% półcyka 1880 r. 75 10, 6% listy zastawne ruskie 86 50, kuponowa 82 90, 6% półcyka promienna z 1864 roku 131 75, taks. z 1866 r. 127 00; akcje banku handlowego —, dyskontowego —, dr. žel. warsz. wiedeń. 127 40, akcje kredytowe austriackie —, renta kolejowa ruska 88 50, 6% renta złota 101 50, półcyka ruska 4%, wewnątrz 40 40, dyskonta 3 1/2 prywatne 1 1/2.

Londyn, 6 marca. Półcyka ruska z 1873 r. 89 1/2, Konsole angielskie 102 1/2, warszawa, 2 marca. Targ na placu Wilejskiego, Pensjonat sm. i ord. —, patra i dobra —, białe —, CBO, wyborowa 670 — 675; żyto wyborowe 360 — 375, średnie —, wędliny —, jarmięcie 2 i 4-ord. 330 — 350, owsa 220 — 270, gryka —, rzepak zim. —, groch polny —, cukr. —, fasola —, sa. —.

Dowieszono pszenicy 400, żyta 800, jęczmień 30, owsa 250, grochu polnego — korcy.

Warszawa, 5 marca. Okowita 78 1/2, zacierka po k. 2 1/2, Stosunek garnca do wiadra 100 — 307 1/2, 11 urt. skład. za wiadro kop. 827 1/2 — 830 1/2, za garn. 269 — 270, Szynki za wiadro kop. 839 1/2 — 842 1/2, za garniec 273 — 274 kop. (z dod. na wyschn. 2 1/2).

Berlin, 6 marca. Pensjonat 154 — 175, na kw. maj. 180 1/2, na lip. sier. 167 1/2, żyto 107 — 118, na kw. maj. 118 1/2, na wrz. paź. 128.

Londyn, 5 marca. Cukier Java 96 proc. 15 1/2, spokojnie, cukier barakowy 14 1/2, spokojnie.

Liverpool, 5 marca. Sprawozdanie kłanowe. Wzrost 10,000 lni, z tego na spekulację i wywóz 1,000 lni. Spokojuje. Middling amerykańska na marzec 57 1/2, na mr. kw. 57 1/2, na kw. maj. 57 1/2, na maj. cz. 57 1/2, na cz. lip. 57 1/2, na lip. sier. 57 1/2, na sier. wrz. 57 1/2, na wrz. paź. 57 1/2 p.

Havre, 6 marca. Kawa good average Santos na mr. 67 50, na cz. 67 50, na sier. 65 00, na gr. 65 50.

New-York, 5 marca. Bawłna 10 1/2, w N. Orleanie 9 1/2, Kawa (Fair Rio) nomin. dto. Rio Nr. 7 low ordinary na kw. 10 52, na cz. 10 17.

TELEGRAMY GIEŁDOWE.

Giełda Warszawska.	Złoty	6 Złoty	7
Zadano z końcem giełdy.			
Na Berlin za 100 mr.	61 85	61 65	
Na Londyn „1 L.	12 53	12 49	
Na Paryż „100 f.	49 85	49 72 1/2	
Na Wiedeń „100 fl.	99 25	98 90	
Za papiery państwowe			
Listy likwid. Kr. Pol. d. 1	89 75	89 60	
Ruska pół. wschodnia II em	97 25	97 50	
4% pół. wewnątrz z r. 1887	82 —	82 25	
Listy zast. ziem. Seryi I	99 90	100 —	
„ „ „ „ „ V	98 75	98 75	
Listy zast. m. W. i z. S. I	98 75	98 75	
„ „ „ „ „ V	97 50	97 40	
Listy zast. m. Łodzi Seryi I	—	—	
„ „ „ „ „ 2	—	—	
„ „ „ „ „ 3	—	—	
Giełda Berlińska.			
Bauknoty rosyjskie zaraz	163 85	162 25	
„ „ na dost.	163 25	161 75	
Weksle na Warszawę kr.	163 15	162 —	
„ Petersburg kr.	162 80	161 40	
„ „ dl.	162 25	161 —	
„ Londyn kr.	20 37	20 37	
„ „ dl.	20 27	20 27	
„ Wiedeń kr.	160 20	160 15	
Dyskonto prywatne	1 1/2	1 1/2	
Giełda Londyńska.			
Weksle na Petersburg	—	—	
Dyskonto 2 1/2%	—	—	

DZIENNA STATYSTYKA LUDNOSCI.

Małżeństwa zawarte w dniu 6 marca:
W parafii katolickiej —
W parafii ewangelickiej —
Starozakonnych —
Zmarli w dniu 6 marca:
Katolicy: dzieci do lat 15-tych zmarło 7, w tej liczbie chłopców 2, dziewcząt 5; dorosłych 3, w tej liczbie mężczyzn 1, kobiet 2, a mianowicie: Magdalena Tishler, lat 64, Maryanna Noweta, lat 26, Wincenty Janicki, lat 37.
Ewangeliści: dzieci do lat 15-tych zmarło 5, w tej liczbie chłopców 2, dziewcząt 3; dorosłych —, w tej liczbie mężczyzn —, kobiet —, a mianowicie: Starozakonni: dzieci do lat 15-tych zmarło 1, w tej liczbie chłopców 1, dziewcząt —; dorosłych 2, w tej liczbie mężczyzn 1, kobiet 1, a mianowicie: Kalman Mendel Goldkrane, lat 27, Haja Grynszan, lat 26.

LISTA PRZYJEZNYCH

Hotel Polski. Szalowski z Sopotu, Sobocki z Łęczycy, Wardziński z Dalkowa, Otto z Piotrkowa, Trałkin z Cernigowa, Chera z Jakobstadt, Gerson z Warszawy, Antonienko z Mariopola.

Hotel Manteuffel. Feliks Naraymski z Warszawy, Stephan Naraymski z Paryża, Popławski z Warszawy, Piserenko z Moskwy, Singer z Charkowa, Lineeszy z Anglii, Antonienko z Moskwy, Donald z Warszawy.

ROZKŁAD JAZDY POCIĄGÓW

od dnia 1 (13) listopada r. b.

z Łodzi odchodzi:	GODZINY I MINUTY					
	6 10	7 45	1 05	5 55	9 30	
przychodzą						
do Kozuszek	7 10	8 46	2 15	7 05	10 40	
„ Skierniewice	8 46	10 22	4 11	8 39		
„ Warszawa	11 05	12 41	6 45	10 20		
„ Aleksandrowa	1 55	3 31	8 23			
„ Ciechocinek	2 21	3 57	9 21			
„ Piotrkowa	9 52	11 28	3 40	12 43		
„ Czerkaszewy	12 18	1 54	6 22	2 43		
„ Granicy	2 25	4 01	9 00	4 58		
„ Sosnowca	2 45	4 21	9 23	4 58		
„ Tomaszowa	10 31	12 07	6 39			
„ Białe	11 34	1 10	7 42			
„ Radomia	8 48	10 24	6 44			
„ Kiele	6 06	7 42	4 50			
do Łodzi przychodzą:	GODZINY I MINUTY					
	10 30	8 50	4 35	10 15	8 40	
z Kozuszek	9 19	7 55	3 31	9 15	7 43	
„ Skierniewice	7 47	6 23	1 01	7 43		
„ Warszawa	5 28	4 04	10 45	6 00		
„ Aleksandrowa	2 20	3 56	9 10			
„ Ciechocinek	1 50	3 26	8 05			
„ Piotrkowa	3 18	4 54	11 28	6 20		
„ Czerkaszewy	5 44	7 20	1 54	12 50		
„ Granicy	1 20	2 56	10 15	10 45		
„ Sosnowca	11 30	1 06	7 05	10 25		
„ Tomaszowa	12 31	2 07	8 39	6 20		
„ Białe	8 48	10 24	6 44	3 40		
„ Radomia	1 06	2 42	10 15	10 39		
„ Kiele	1 55	3 31	12 43	12 59		

UWAGA. Cytuj oznaczone grubym drukiem wyrażają czas od godziny 6-ej wieczorem do godziny 6-ej rano.

